

Выходить въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ ружнихъ сутн.) о 4-й год попол. Литер. додатокъ «Библиотека наизнамен. повестей» выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посыпки и рекламиаціи наложены первоплаты подъ адресомъ: редакція и администрація «Дѣло» Ч. 44 ул. Галицка.

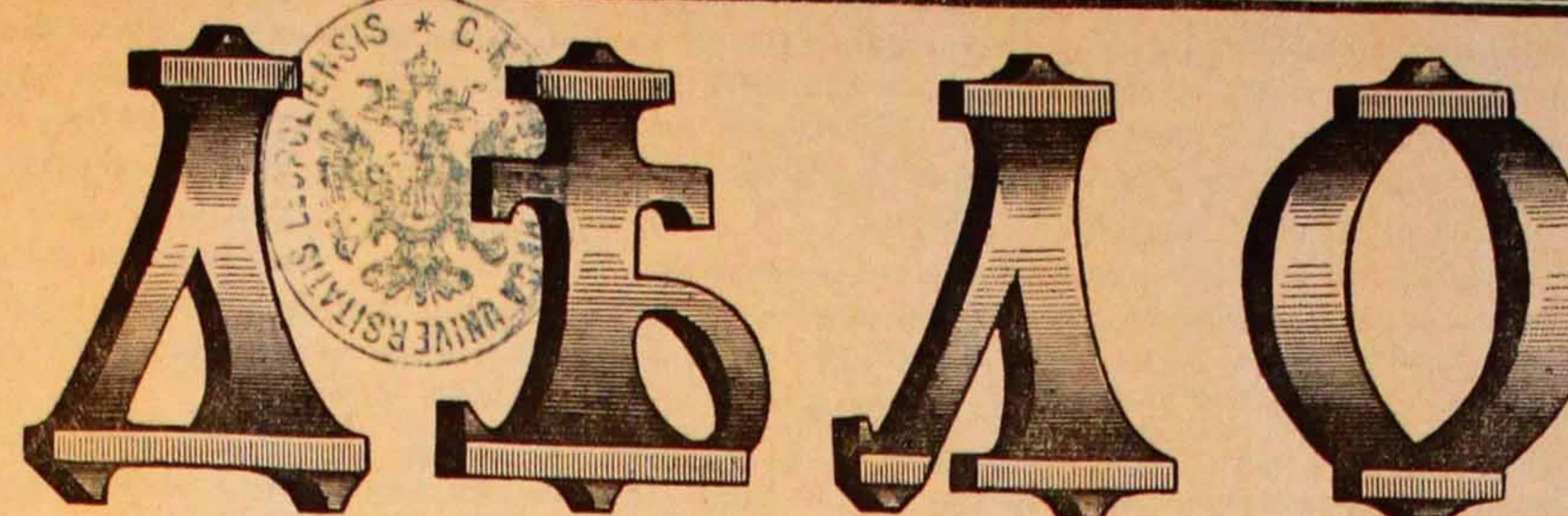
Рукописи не возвращаются тѣлько на позореніе засторожено.

Посыпка число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣгъ одной строкой поочатно.

Рекламиаціи неопечатаны вѣльмъ бѣгъ порта.

Предлагаютъ наложены первоплаты франко (наилучше почитавшіе переказы) до: Администраціи часописа «Дѣло» ул. Галицка, Ч. 44.

ВІІІ. Читателівъ въ Россії просимо мати на уважѣ, що въ вимовѣ *п—ji*, *б—i*, *и* (въ серединѣ и на концѣ слівъ) = *ы*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *i*, *б* (на початку слівъ) = *vi*.

Въ 1883 роцѣ выходитъ «Дѣло» **три разы на тиждень**, що вторника, четверга и суботы. Условія предплаты поданій на заголовкомъ листъ. Тамже подана такожъ предплата ціна «Библиотеки найзнатичніхъ повестей».

ПОЛИТИКА ОСТЕНТАЦІЙ И ЕИ НАЙНОВІЙШЕ ДѢЛО.

(Суспольно-политична програма сполученої лінії.)

(Конецъ.)

Коли въ бурливыхъ фаяхъ 1848 року розбилася стара, въ собѣ консервативна и отверто реакційна політика Меттерніха, почалася въ Австрії нова доба, нова політика. Розуміється, чимъ абсолютно новимъ она не могла бути, але мусѣла бути, такъ якъ и всяка друга політика, випливомъ существуючихъ суспольнихъ обставинъ, випадково активныхъ суспольнихъ силъ. Такими активними силами, котрій тоді могли входити въ рахунокъ, була въ одного боку бюрократія, вихованна системою Меттерніха, въорганізована сильно, звязана съ собою и съ дотеперѣшньою системою тисячними интересами; въ другого боку стояла шляхта, представителька великихъ історичнихъ традицій и великихъ грунтowychъ маєтностей, хочъ и підгтия въ даній хвили занесеніемъ панічины, відкочана въ своїй повазії розбудженимъ рухомъ демократичнимъ, а затымъ на разъ знеочена въ подекуди й зруйнована. Третімъ чинникомъ бувъ іменно той рухъ демократичний, були люде інѣй новій, ст. западно-европейскими окликами на устахъ, говорячий разъ про людь, єго добро, єго ідеаль и т. д. и домагаючися въ єго імені новихъ людовихъ порядківъ. Ктожъ бувъ тій новій люд, котрій евентуально въ боротьбѣ мѣжъ бюрократією аристократію могли мати рѣшачючій голосъ? Се були перші представителії мѣщанства, котрій ту, такъ якъ и всіхъ говорачіи о народѣ — говорили тілько о собѣ. Очевидна рѣчъ, що сила ихъ тоді була еще невелика и що на разъ вѣшансь побѣди були по сторонѣ бюрократії.

Зновъ минуло взыши повтора десятка лѣтъ. Централістичне мѣщанство, банкери, адвокати и великий промисловцій держали власть въ рукахъ и въ вѣльма, самими консервенціями своїхъ системъ доводили державу до розстрою и руини. Дефіцитъ вимагався, не-

вдоволеніе и національній споры заострювались, змѣна висѣла въ воздухѣ. Она й наступила съ наступленіемъ министерства гр. Таффе. Либеральний централізмъ мусѣль випустити власть въ руки; нова система виписала на свою пропорцію позднаніе народностей на підставѣ автономії и позднаніе антагонізмъвъ класовихъ при помочії суспольно-політичного законодавства. Перші кроки практичній тої системи бачили і слѣдили мы уважно. На підставѣ того, що она доси зробила, можемо сказати напевно, що нова система не є таюю важною перемѣною політики державної, за яку она радо видаєся. Стара історія въ 60 тихъ роківъ повторяється. Аристократія, дойшовши до влади, такъ само якъ тоді мѣщанство, не хотіть перемѣнити до самихъ основъ централістичну систему бюрократичну, а вдоволяється гдѣякими поверховыми амѣнами, случайными уступствами и фразами та обѣянками. Голошена до недавна єдність та соїдарності люду съ шляхтою починає чимъ разъ замѣтніше сечати, — у широкихъ и прямодушнішихъ проривається наявѣть где-коли слівце о тѣмъ, що вся тая згода і солидарності — гарна въ теорії, але до єї практического переведення въ шляхти нема анѣ смѣlosti анѣ добрій волї, — однимъ словомъ, шляхта дойшла до влади, тожъ очевидно для неї минула потреба останційної політики.

Тымъ наглішо показується таја потреба для усуненого бѣти влади мѣщанства, для либерально-централістичної лѣвицї. По основній здискредитованю єї політичної системи осталось єї або капитулювати, покинути самобюю класову політику останційну і вакинувши партійній суперечки, приложити руку до щирої працї надъ добромъ народу, бути подекуди ініціаторомъ, а бодай корективою дѣлань правительства — або ступати дальше дорогою останції. Она вибрала се послѣднє. Почуваючи, що министерство гр. Таффе задумує виступити съ проектами уставу суспольно-політичнихъ лѣвицї, стара централістична система лѣвицї виступає та наявѣть въ автономічній масцѣ! «Ohne Staatshilfe!» твердять наші либерали, — «die Freizigigkeit des Arbeiters soll gewahrt werden», — а мѣжъ тымъ въ кождой точцѣ бачимо «примусъ» і то примусъ державний, уряджуванье суспольності після одного шаблону. «Dieses autopomie Principe, welches zwar den Zwang voraussetzt, aber dessenungeachtet auf der Selbsthilfe beruht» — тій на серію сказаний слова Neue freie Presse дуже добре характеризують всю суперечность і дволичності цѣлої програми. Такъ і хочеся сказати съ вѣденськимъ «Figaro»: «Hier wird rechts gefahren und links ausgewichen».

Яка буде доля «суспольно-політичної програми сполученої лѣвицї» въ вѣденській

республіції образувала молоде поколіннє оборонцѣть рускої народності и выдала знатныхъ на свій часъ людей, а братство Ставропігійське пріймаючи въ члени вѣрнихъ свій народності синівъ Русі, стало осередкомъ, котрый назаває злученимъ Русинамъ-единицямъ морального могутчества, такъ що и високій володарѣ съ новажаємъ коріллю передъ Ставропігійскимъ Інститутомъ. Після того розцѣту підупаєтъ Ставропігійський Інститутъ въ XVIII ст., а зъ того упадку почавъ на ново двигатися съ загальнимъ отріданнемъ Русинамъ австрійскихъ. Окрімъ новоукрашеної і бреставрованої церкви і пяти каменніць (такожъ перестроєніхъ і зреставрованихъ), удержує Інститутъ друкарню, книгарню і бурсу для убогихъ учениківъ.

Не можемо тутъ нѣчого докладнішого скажати о станѣ майна Інститутского, понеже въ Временику Ставропігійского Інститута на р. 1883 находимо лиши въказъ обороту касового фонду стипендійнихъ і запомоговимъ рідкій фундації въ скількості 44.889 зр. 25/4 кр., однакъ не всі ще фундації введені въ життя. Зъ того капіталу надѣливъ Інститутъ въ р. 1881 отуди таємъ університетськихъ і гімназійстівъ стипендіями і запомогами въ скількості 992 зр. 891/4 кр., а рускимъ бурсамъ і товариствамъ выплативъ 284 зр. 28 кр.

Накладова дѣяльність Інститута проявляється въ уплившому роцѣ досить слабо (подобно якъ і въ попередніхъ), бо не виляє нѣчого більше крімъ Молитовника для дѣтей, Временика та читалокъ для школъ народ-

Предплата на «Дѣло» для Австрії:		Для Россії	
на цѣлый роць . . .	12 зр.	на цѣлый роць . . .	12 руб.
на пѣв роць . . .	6 зр.	на пѣв роць . . .	6 руб.
на четверт роць . . .	3 зр.	на четверт роць . . .	3 руб.
ст. дод. «Библиотеки»:		ст. дод. «Библиотеки»:	
на цѣлый роць . . .	16 зр.	на цѣлый роць . . .	16 руб.
на пѣв роць . . .	8 зр.	на пѣв роць . . .	8 руб.
на четверт роць . . .	4 зр.	на четверт роць . . .	4 руб.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый роць . . .	5—	на цѣлый роць . . .	5 руб.
на пѣв роць . . .	2.50	на пѣв роць . . .	2 р. 50.
на четверт роць . . .	1.25	на четверт роць . . .	1.25.
Для Заграницы, окрімъ Россії:			
на цѣлый роць . . .			15 зр.
на пѣв роць . . .			7.50 зр.
на четверт роць . . .			3.75 зр.
ст. дод. «Библиотеки»:			на самъ додатокъ:
на цѣлый роць . . .			на цѣлый роць . . . 6 зр.

(на пѣв роць . . . 15 зр.)

(на пѣв роць . . . 7.50 зр.)

(на пѣв роць . . . 3.75 зр.)

(на пѣв роць . . . 1.25.)

(на пѣв роць . . . 6 зр.)

Оглядъ суспольної працї

Русиновъ австрійскихъ въ роцѣ 1882.

«Громада великій чоловѣкъ!»
Народна пріоновідка.

(Демократизъ руского народу. Потреба громадної працї у Русиновѣ. Перші рускі інститути и товариства, ихъ цѣлі. Причини малого успху суспольної працї Русиновъ. Потреба широкого огляду томъ прп. Ставропігійскій Інститутъ. Его минувшість въ теперішній дѣяльність. Народный Дѣмъ. Его початокъ и задача. Дотеперѣшній успхъ и дѣяльність въ 1881 р.)

Нашому народову рускому судила доля мѣжъ всіми славянськими по волї, чи по неволї стати наскрбъ демократичнимъ. Отцуралися єго високодорій князь і вельможѣ, отчужились єго него архієрей. Зостався только самъ пень, та хочъ втративъ свій верхній вѣтъ, а все жъ таки стоять несхотій, непоборимий і щоразъ новій випускає парости. Переїхув бізъ всілякімъ лихоліть і устоявъ до єнї незрушимої, виробивши собѣ у вѣковомъ досвѣдѣ неопѣнену максиму: Громада великій чоловѣкъ! Таку девизу поставивъ на своїмъ стягу нашъ народъ-простолюдинъ, якою нынѣ дрбній культурній единицѣ ростуть у велику могутчость, якою народы поступають і діягають въ культурній розвою. Для насъ тымъ дорожжою новину бути та девиза, позаякъ не маючи і вельможѣ, і щоразъ відомихъ меценатій, толькі громадної працї можемъ добитися приналежного середъ іншихъ народівъ становища. Толькі громадна праця може Русиновъ подвигнути зъ дотеперѣшнього упадку и понижения, оживити і скрійти наші сили до борбы за нашу народну самостїйність.

Зъ поконітку народъ нашъ въ житю суспольної слѣдувавъ стверженій вѣковимъ досвѣдомъ своїй засадѣ, сполучаючи свои сили до

нашої сили до борбы за нашу народну

самостїйність.

На сторожі суспольної працї Русиновъ по-

радъ державнѣй, — сего не знаемо. Се толькъ можемо напевно сказать, що навѣтъ въ най-лѣпшомъ разѣ практичнѣи и результаты не будуть велики. Не говорячи вже о дѣйственныхъ реформахъ, намъ здѣся, що она, яко дѣло не широю волѣ, не правдивого народолюбства, але толькъ политичнѣи останціи, не буде мати въ себѣ навѣтъ на толькъ атракційнѣи силы, щобъ згromaditi докола себе сильне суспѣльно-политичнѣи сторонництво. Она останеся парламентарнѣи словомъ и бѣльше пѣчимъ, — народови бѣть не буде нѣзимно нѣ тепло. Але яко фактъ парламентарнаго житя и розвою въ Австріи она все таки має певну варѣтость. Она була першою, хочь и невдалою и нещирою пробою — ввести на арену австрійскаго парламентарнаго житя въ цѣлу товпу пытаній національныхъ, конфесійныхъ и адмінистраційныхъ — велике пытаніе соціальне. Разъ выведене на туру арену, оно вже не вступится въ неи. Програма лѣвицѣ выкине програму правицѣ — може бути, що такъ само нещиро и останційну, якъ она сама, але все таки суперечнѣсть тыхъ двохъ програмъ розбудить оживленій бесѣды, розрощає мысли, найде бѣголосъ и въ самомъ народѣ. А се буде „початкомъ конця“ австрійской политики останцій.

ДОПИСІ.

Отъ Городка.

(Громада Добростаны.) (Конецъ.) Такъ скончавши довоїннѣйшій споръ громады съ двоюромъ на дѣтливу некористь слабшии стороны, се есть громады, а звѣрь того довѣрь ѿ бытъ матеріальнѣй до крайной руины. Хоть бо не маємъ подъ рукою результатовъ конскрипціи худобы въ р. 1869 и 1880, въ бѣти могли бы мы найавтентичнѣйше доказати се цифрами, то мимо того пасля власного нагляду можемо сѣмъ скажати, що сегоднѧ въ сїй громадѣ нема и третої части тои худобы, яка находилася до послѣдніи великої екаекуції войскової (р. 1872). А уважали мы за потрѣбне навести тутъ тыхъ колька фактівъ разъ задля звѣстрованія бодай на сїмъ однѣмъ случаю напружнѣихъ отножень межи громадою а дворомъ, якъ у насъ съ малыми бѣгѣнами можна часто подыбати, а бѣтакъ и задля того, бо пасля напашої гадки лишь по причинѣ наведеныхъ строгихъ мѣръ административныхъ, якъ практикувались и въ гдекотрьхъ другихъ въ наведеныхъ громадѣ, выробившися въ громадѣ той духъ безваглядної негації авторитету выс-

ыхъ, которыхъ печатанье Институту переняло бѣть ц. к. накладу школьнѣи книжокъ въ Вѣдніи. По такъ заебномъ Институтъ можнѣ надѣлиться живѣйши дѣяльности на тѣмъ полі, а славна минувшѣсть, коли то лѣвобеска Ставроцигія засыпала своимъ выданіемъ цѣлу Русь, повиннѣ побудити нашъ старинный Институтъ до бѣльши ревности въ часахъ, коли руска народнѣсть мусить боротися за свою самостоятельность, потребуети домагається щоразъ бѣльше поживы духовни, а рускій народъ такъ якъ и интелигенціи закидується чужоязычными и тенденційными выданіями. Вправдѣ Институтъ не толькъ самъ мѣгбы бѣльши книжокъ выдававши власныи накладомъ, але й приватными выдававши мѣгбы ити въ подмогу и тымъ розвинуты живѣйши рухъ літературнѣи мѣжъ австрійскими Русянами.

Едина руска книгарня удержуваана Ставроцигіемъ Институтомъ моглабы подъ фаховыми управителемъ приносити такожъ немалъ приходъ, а тымъ способомъ причинити зъ одной стороны до розширенія плодовъ рускои словесности въ розбудженіи народного духа и просвѣтѣ, а зъ другої стороны підпомагалабы такимъ побытомъ розвой литературы рускои и заохочувалабы рускихъ писательствъ до ревівшої працї, которая имъ оплачувалася. Нынѣ чужій кольпортеры займаются продажою рускихъ книжокъ и часописей, а руска книгарня не може пѣять ити въ заводы съ іншими лѣвобесками, который удержуютъ живѣй рухъ и звязь не толькъ съ краевыми, але и съ заграницными книгарнями.

Ставроцигійскій Институтъ удержуваана Ставроцигіемъ (найдавнѣйшу) руску буроу, въ которой мѣстится 30 учениковъ (25 гімназіастовъ а 5 учениковъ, коіи учатся ремесла). Питомцѣ Ставроцигійской бурсы причиняются немало до поднесения величавости нашого обряду даже хороши спѣвомъ хоральныи, бажатибъ лишь можна, щобъ рускій Институтъ посыпалъ вѣхъ своихъ питомцевъ до рускої гімназіи и тымъ способомъ дать имъ можность побирати науки въ материомъ языцѣ.

(Далѣше буде.)

шихъ краевыхъ властей, а въ дальшої конс- ши оппозиції, супротивъ всякихъ консиституційныхъ та автономичныхъ инсти- хотіть дрѣбокъ лекше зробилось бѣть того часу, вытолкувати тую дивну и въ своїмъ родѣ то ажъ тогды буде всѣмъ громадамъ загибель. А въ чѣмъ именно та въ ихъ фантазіи уро- положеныхъ не въ якихъ тамъ темныхъ горахъ або дикихъ безвѣстяхъ, але заледви коль- ка миль бѣть столицѣ краю отдаленыхъ, — ажу- жали черезъ дзвінцѣль лѣть жити консиститу- ційного опертись принятю консиституції.

Давнѣйше всѣ на початку поданій громады уважали чисто польску громаду Родатичѣ, положену подъ самимъ Городкомъ, за своего проводира и часто покликавались на ѿ авторитетъ. Але родатицкій Польши були одинъ зъ першихъ громадъ, котрѣ колька роківъ тому уконсиститувалися. Сей свїт крокъ аргументували они въ той способѣ: Но, то Rusnaki піс- chea wybiera gady, bo sie boja, zebu nie bylo Polsey, ale my nie potrzebuje miee strachu psed Polsa, bo my Poloki, — и выбрали раду громадску. Ойтакъ були Добростаны найбѣльшою и найповажнѣйшою громадою межи громадами „ребелантами“.

Городецке староство выпотребувало всѣ якъ лиши мало средста такъ лагоднѣ якъ строгї, по кольканайцѣть разъ высыпало своїхъ комисарѣвъ, котрї то намовами то угровами старалися переломити упбрь тыхъ громадъ, але всѣ ихъ заходы оказувалися безуспѣшными. Спершу назначувано имъ вѣйтѣвъ въ посередъ самихъ громадянъ, піанѣйше, для дѣтливѣйши „кунѣрації“, накидувано имъ въ подальшихъ мѣщевостей, якъ Городокъ и Янѣвъ, куда мусѣли громадяне въ кождїй орудїї урядовїй удаватися. Такї тяганини и поволочки навкучились нарештѣ меншимъ громадамъ и они вволили волю напираючого на нихъ староства, такъ ѿ сїй концемъ р. 1881 лишились були ино чотири громады (Добростаны, Воля Добростанська, Залуже и Сторонна). Тогда намѣстництво розписало конкурсъ на вѣйтѣвъ для сїхъ громадъ, а коли наданій сурдтовї вѣйтѣ стали ѿ мѣсяця стягати въ нихъ свою платню та докучати имъ всякими драчками, піддалися наконецъ и тї громады ѿ выняткъ Добростаны, котрї оперлисѧ всѣмъ до тепер ужитимъ средствамъ примусовимъ, и репрезентують собою одну однѣсеньку неуконсиститувану громаду либоночи не на цѣлу Галичину.

Вѣйтѣ наданій намѣстництвомъ сїй громадѣ не мешкає въ самомъ сїї, где не найдовѣтъ додгдно для себе хаты, але въ сїй колькѣ кольонії Бѣлагора (Вайсенбергъ) и выбравши громады за свїт урядъ и помешканье за одинъ рокъ надъ 600 зр. Такъ само и оглядачъ умерївъ наданій имъ въ сїй нѣмецкій кольонії. Староство пробовало такожъ и того способу, ѿ кожному громадянинови управненому до голосованія доручувало завѣданье на певный день и годину для переведенія выбору рады громадскої. Але громадяне зложили на купу всѣ тї завѣданія та бѣслили назадъ до староства сїй заявленьемъ, ѿ громада тога не прїмася. Вправдѣ сейчас замкнено до арешту депутата, ѿтносишисѧ тї „форляунъ“, але се нѣчо не помогло. Тогда староство завѣдало кольканайцѣть мешканцѣвъ громады (якъ священика, лѣсничихъ, побережниківъ, шинкарѣвъ и іншихъ слугъ дворскихъ) и они підъ проводомъ комисаря выбрали 18 радниковъ ѿ помѣжъ громадянъ, але анѣ самі выбраній анѣ тымъ менше громада не узнає ихъ за свою раду.

Коли запытати якого Добростанца: чому не выбираютъ рады, то урядникамъ и іншихъ „панамъ“ такъ отповѣдають: „Або намъ такъ зле, ѿто не маємъ рады? Теперь маємо йно одного вѣита тай ему одному ставимо могоричъ, якъ робить намъ яку справу, а якъ буде 18 радниковъ, то требабы имъ всѣмъ залити горло, хотѣши ѿ зорудовати“; або: „Найнамъ паны бѣдадутъ наші лѣси и пасовиска, то выберемъ раду; тай когожъ будемъ выбирати на радниковъ, коли всѣ мы бѣли караній по арештахъ? Або же тымъ громадамъ лекше отдається, ѿто мають и рады громадскї, и ради школьнї, и комитеты парохіяльни, и велики школы сїй давнинами, и пановъ „научицѣльївъ“, и оглядачъ до умерївъ и всякихъ касієрѣвъ та ассесорѣвъ? — А межи собою говорять: „Не выбираймо раду, бо на насъ все стоїть, мы всѣ запинили, а якъ ѿтъ мы піддамо, то ажъ тогды паны навернутъ панщину и буде Польша.“ И дивна рѣчь, ѿто не даний ихъ товаришъ-опоненты, котрї ѿ ино уконсиститувались, утверждаютъ ихъ въ тѣмъ

нерозумнѣмъ переконаню и загрѣвають до дальшої консиституції, додаючи бѣть себѣ: „Або же намъ хотіть дрѣбокъ лекше зробилось бѣть того часу, вытолкувати тую дивну и въ своїмъ родѣ то ажъ тогды буде всѣмъ громадамъ загибель. А въ чѣмъ именно та въ ихъ фантазіи уро- положеныхъ не въ якихъ тамъ темныхъ горахъ або дикихъ безвѣстяхъ, але заледви коль- ка миль бѣть столицѣ краю отдаленыхъ, — ажу- жали черезъ дзвінцѣль лѣть жити консиститу- ційного опертись принятю консиституції.

Передъ колькома роками посыпали депу- тацію до п. намѣстника, ѿто розѣдати, чи то дѣйстно ѿто таке право „цѣварске“, ѿто громады „екзомъ“ выбирави рады, бо межи ними удержуєся до тепер сї дивоглядне переконанье, ѿто се не ѿто воля монарха, а лиши вытребеньки самихъ панівъ, котрї хочуть въ такїй способѣ згодомъ — перегодомъ завести Польшу. Намѣстникъ тогды сї ними коротенько говоривъ (якъ оповѣдали депутаты) и лишь накивавъ имъ пальцемъ, ѿто выбрали раду, бо буде бѣда. Але громада таки свое товче: „мы тогдо не прїмася...“

Теперь, якъ зачуваюмо, намѣстництво дало староству остаточнѣй речинець до уконсиституції Добростанъ до конца сего року (1882)*). Староство же въ свои стороны загрозило громадѣ, ѿто если до нового року не выбере рады, то мусить заплатити 600 зр. кары, зверѣтъ тога заразъ сї початкомъ року зложити на вѣита и присяжныхъ 800 зр., а на громадскїй дѣмъ, 1000 зр. Якъ и коли тая цѣкава справа сї сїю громадою скончиться, громада тогде скажати, но въ кождомъ случаю не залишимо въ свїтъ часѣ підати о нѣй звѣстку.

Очевидна рѣчь, ѿто громада, котра перенесла на себѣ столько и такъ тяжкихъ каръ адміністративныхъ, не може бути въ добромъ бытѣ матеріальнѣмъ. Се одно хиба поваджали громадянъ бѣть крайной руины, ѿто мимо тихъ всѣхъ злини не вѣдѣли въ банковї довги; бѣклиючи бо въ нѣдѣлї всякихъ пожички та запомоги урядовїй въ тяжкихъ рокахъ имъ предкладаній, не хотѣли зъ тої сїмої причини повѣрити ущаєливлюючимъ шансамъ банковихъ пожичокъ та не дались заманити золотими обѣтницами проворныхъ „банкарѣвъ“. Попри томъ всѣмъ маючи добрї заробки въ лѣсахъ, Добростанцѣ крѣвко пітъ горївку и есть межи ними богато заливайківъ, якъ показує слѣдуючий сумний случай: два господарѣ возили до горальнѣ въ Канабродѣ дрова и набраши тамъ въ путню еще горячои парухи, такъ ѿто нажлошилися, ѿто одинъ зъ нихъ захвавши домбъ, ледви здуживши залѣти за пѣчъ и тамъ невдовова умеръ, а другій вже й не змѣгъ захвати до себе, але таки въ дорої сконавъ. Сї проєвѣтоюстоить такожъ дуже лихо, бо на звѣши 200 дѣтей до школы обовязаныхъ ходить залѣди 20 хлопцївъ до нужденної дяківки. А о звѣрізованію школы нема ѿто людамъ и говорити, бо они того очевидно — не прїмася. Найдовѣглини до тепер ужитимъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ и консиститувати яко тїлько самостїйнѣ сї правами дотепершнїхъ компаній торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути підданый підъ голову комітетъ торговельно промисловихъ. Чехи мають въ такомъ роздѣлѣ свой интересъ, бо они могутъ мати въ комнатахъ промисловихъ бѣльши, отже зможутъ мати бѣльши послови до рады держави и сїму. Поляки же не дуже стоять затакими роздѣломъ, бо для нихъ ѿто найменше такїй роздѣль не прїмесе жадної користи.

(Конференція дунайска.) Дня 5 лютого збѣрелъ въ Лондонѣ конференція, на которой має послѣдовать остаточне полагоджене пытана дунайскаго, а властиво має бути пі

война межи Австрією а Прусами. Вже 1879 р. заявляли досвідченні дипломати і політики, що війна межи Австрією а Россією єть лише пытанием часу". Найцікавішим є тон брошурі єсть уступ, где говориться про те, чи Австрія готова до війни. По думці автора найпраяднішіше число війска австрійського єть тое, котре уложив Мольтке, именно 1,088,000 а взагалі по послідній організації 1,104,000 людей. Правительство обчислює вправді свою армію на 1,200,000, но надвижка 96,000 существоє лишина напері. Після обчислення генерального німецького штабу має Австро-Угорщина *de facto* лишина 557,000 жовніарів а 1404 армат, котрі наслучай війни могли быти виступити чинно, — а коли взяти на увагу нову організацію армії а дочисливши оборону країну а мадярських гонведов, то прияти можна шахітим 700,000 людей. Число урядове 1,200,000 єсть лишина мінімум, позаяк 100,000 Тирольців має боронити лишина Тиролю, в Боснії а Герцеговині мусить лишина найменше 50,000, а яко залога інших країн мусить остати що набільше 313,000 жовніарів. Отпадає отже 463,000 людей а лишається 757,000; єз тихъ до 37 тисяч припадає на хорватів т. п. Зъ позбутальнихъ 700,000 треба бгчислити єще 120,000 людей, що мають боронити граници держави, — збогас про те число обчислені генеральными штабами німецькими, именно 580,000 людей. "Чиже можемо, пытає авторъ, боротися съ Россією, котра въ спілк поставила армію три разы бльшу?" Замѣти мусимо, що авторъ не бере на увагу євентуальний аліансъ Австрії съ Німеччиною наслучай війни съ Россією.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Царь съ родиною проживає теперъ въ Петербурзѣ а чується зовсімъ безпечнимъ, въїздити на мѣсто безъ конвою а въ открытомъ поїздѣ.

Міністеръ комунікацій видає порученье, що на южныхъ а надвіслянськихъ железніцахъ постепенно усувати урядниківъ чужоземцівъ а на ихъ мѣсце покликавиши Россіянъ.

"Новое Время" доносить, що въ правительстївномъ союзѣ єсть проектъ визначити 400,000 рубльвъ на регуляцію Днѣстра, що ѿю рѣку зробити способною до плавби пароходівъ.

Велике підводоване въ кругахъ правительстївнихъ выкликала бесѣда Чичерина, бувшого професора университету а теперішнього головы мѣста Москви, висказана на рѣчомъ торжественномъ пирѣ бувшихъ московськихъ студентовъ. Бесѣда Чичерина мала характеръ политичній. Чичеринъ боронивъ автономію университету, котру правительство задумує чимъ скорє склаудати, бо ѿ бачити причину такъ частыхъ студентскихъ розруховъ именно въ той автономії. "Замѣть глядь за жереломъ лиха" — говоривъ Чичеринъ — въ Россії глядають спасенія въ чорнілѣ а на напері. Розуміється, що рѣчъ далеко лекша въ канцеляріяхъ фабрикувати закони, якъ доходити до кореня рѣчи а умамъ надати здорове напряленье. Сгримієне до безнастанихъ змѣнъ єсть по часті наслѣдству стримленія поодинокихъ до розширенія своєї власти. Їхъ гори а єз долини стремлять лиши до того, щоби знищити существуючу бгношенія. Їхъ со-творивъ пок. Александеръ II, тоз має бути усунене, отже а автономія висшихъ школъ для мінімого успокіенія уїовъ, хоча нѣчъ такъ не зворожше умы, якъ нищенье существуючихъ заведень, котрі дають охорону передъ адміністративною самоволею. Въ Россії не хотить того познати, що поведенье молоджі, (котра якъ може бути легко зведеніа, таї сама легко може бути доведена до пошановання правъ) зависить не ѿ способу устрою заведень, але ѿ духа, який вѣ на неи єз цілого окружения."

До директоровъ гімназій розсказавъ недавно міністеръ просвѣтії окружникъ, въ котрому констатуючи, що въ тринадцять класичныхъ а въ чотирехъ реальніхъ гімназіяхъ шириться сильно соціалістична пропаганда, взыває директоровъ науковихъ закладовъ, що звертали велику бажаність на учениківъ особливо єз висшихъ клясъ, а підозрільнихъ зарзвъ виганяли єз гімназії а рѣвночасно завѣдомиля о томъ жандармську управу а губернатора. Сей конспіренціональний окружникъ не бувъ оповіщений анѣ въ "Правительственномъ Вѣстникѣ" анѣ въ днівнику міністерства просвѣтії.

Франція. Для 29 січня збставъ Фалієръ іменованый президентомъ кабінету а має поручене провізорично заряджувати справами заграницьми. Іменованы міністромъ війни а мініарки послѣдовъ позніше. Йиши міністри лішаються въ кабінетѣ. Тоже для подать міністеръ Фалієръ до вѣдомості палати утворене нового кабінету. "Хотя кабінетъ єще не въ комплекѣ" — говоривъ Фалієръ — то мімо того подаєся вже теперъ палата до диспозиції. Кабінетъ бажає, щоби пытанье о виганяю претендентомъ було якъ найпостышіше розвідане." Бонартисты ждали отложенія дискусії єз внесеніемъ о претендентахъ до того часу, доки міністеръ війни не збстане іменованій. По промовѣ Фалієра ухвалила палата безпроволочно розпочати розпиту. Легитимисты а лѣве центрумъ виступили противъ великихъ винятковихъ средство. Легитимисты назвали ренубликановъ правильними бунтівниками противъ ренубликан, бо они викликають неустаний кризис, що підконоють трезвало ренубликанськихъ інституцій. Тогда виступивъ посолъ Фабръ въ оборонѣ свого внесенія. Опль іменно вѣйтъ, щоби членовъ

іменувавшихъ родинъ не виганяти єз Франції, але єтнти пытъ права цивільний. Особа членъ большості комісії пос. Вієтъ пояснивъ въ імені комісії, для котрого царгіа єсть за прогнаніемъ претендентовъ. "Претенденты — говоривъ бінъ — дѣлали часто незаконно. Я не вѣрю въ безпосреднє небезпечнѣство, але ренублика має сильні боронитися; задля того добромъ єсть внесеніе, щоби претендентовъ прогнати. А если потомки іменувавшихъ родинъ не відволенії тымъ внесеніемъ, то імоя моєї гадки я голуби бути прогнаніми за граници державы, якъ въ границихъ єи бути підъ надзоромъ правительственіемъ. Повідомляють, що сенатъ не прийде того внесенія. Ми не рѣшаемъ яко сенаторы, але яко послы. Не потреба слівъ патлати або перекручувати, но треба висказати отверто, що потомки іменувавшихъ родинъ не повинні бути членами нашої армії, они впрочемъ не получили степеній єївъ въ законному способѣ. А єто наша армія не єсть армію претендентовъ, то она уздухає нашого наказу бзъ опору, она єсть предсі національною армію. Претенденты мусить уступити єз нашої землї а єз урядовъ; мы ренубликанцівъ всі будемо за тымъ, бо мы на тое ти поставлені, щоби стергти нашу отчину, за котрої добро мы боролися, терпіли а імавъ бути єз проскрибованій. По той промовѣ посла Вієтъ промовляє крімъ колькожъ іншихъ слівъ єще а і самъ Фльоке въ дусь свого внесенія. Но ємъ вложено дебату до другого дня.

Temps завѣрє, що кн. Наполеонъ буде не бавомъ поставлены въ стань обжалованія.

Італія. Въ часѣ, коли Німеччина а Австрія оружатся а воїскової сферы голосять, що непатріотично було бы думати о єщдностяхъ въ буджетѣ армії а маринарки, Італія такоже не спочиває. Якъ доносить "Italia militare" реорганізація італійской армії поступає напередъ. Дня 1 жовтня утворено 72 новихъ кампаній альпійскихъ парківъ, саперовъ а парківъ потяговихъ. Такоже поможуши Італія числу воїаковъ въ компаніяхъ піхоты а организує новій ескадронъ кавалерії. Цѣлобою армії замѣсть 10 корпусовъ буде мати 12; дѣствуюча артилерія буде мати о 160 арматъ бльше. Фортіфікація Раму суть майже по концепції а кромъ того поіправлюються укрѣпленія єз Спеції, Вадо, Гаети, Мессіни а Венеції.

Для 27 січня кинено єз браму австрійского конзулату въ Бельонії двѣ петарди: одна експлодувала, а експлодувала, а експлодувала друга поетердь. Арештовано три особи.

(Справы римської курії.) Относяща папського престола до державъ заграницьихъ теперъ значно поширилися. По іменованію епископовъ въ Россії має послѣдувати безпроволочно іменованіе стального посла російского при Ватикані, и то бльше не менше на тыхъ самихъ услоювихъ, на якихъ Пруси мають свого представителя при дворѣ папы, с. є, що папа не вишилъ своего пунція до Петербурга, якъ и не видалъ до Берліна. "Moniteur de Rome" оголошує комунікація куріи римської въ справѣ угоды съ Россією. Сказано тамъ, що нѣчого єще не постановлено взгядомъ уживання языка російского въ церкви. Папа обсдити опорожній католицкій епископіства, а іменно въ Варшавѣ, Сандомірі, Люблинѣ, Площку, Вильнѣ а Житомирі. Епархіальны семінарії буде привернена пак. Александеръ II, тоз має бути усунене, отже а автономія висшихъ школъ для мінімого успокіенія уїовъ, хоча нѣчъ такъ не зворожше умы, якъ нищенье существуючихъ заведень, котрі дають охорону передъ адміністративною самоволею. Въ Россії не хотить того познати, що поведенье молоджі, (котра якъ може бути легко зведеніа, таї сама легко може бути доведена до пошановання правъ) зависить не ѿ способу устрою заведень, але ѿ духа, який вѣ на неи єз цілого окружения.

Листомъ цѣсара Вильгельма до папы, о котрому мы згадували минувшого разу, живо займаются німецькі газеты; можна сказати, що той листъ стався теперъ першимъ предметомъ огово-рѣв днівниківъ австрійской въїї.

Папа обсдити єз кандидатівъ на виборъ папи.

Въ звязи съ тымъ зброннимъ становъ вну-трѣшнимъ стоїть такоже нагльй вибѣдъ зъ Бѣльгії російского амбасадора Переіана. Здесь, що знакомъ отвергнутого вибуху буде уступлене епископу Мойсею зъ посады адміністратора мітрополії.

виняткомъ польськихъ; дотичній проектъ за-кона постановляє імавъ, що жадеть кат. сия-щеникъ въ польськихъ провинціяхъ не може бгправити служби божої безъ позволенія прави-тельства. Той проектъ однакъ большості сойму пруского откнула. Теперъ цѣсари Вильгельмъ заявляє въ своїхъ листѣ до папы, що "готовъ подати руку до часткової ревізії ма-євъхъ законівъ, еслибы лиши єз поступованія католицкого духовенства пересвѣдлився, що въ його сторонахъ єсть рбна готовьстъ до згоди, якъ єз сторонахъ цѣсаря а пруского правительства". Замѣти треба, що письмо цѣсаря до папы було контрасигноване кн. Бисмаркомъ, то значить, що єнъ бере на себе конституційну отвѣ-чальність за письмо "prusкого короля". Теперъ заходить пытанье, на сколько папа буде уступи-чий для пруского правительства, або іншими словами, якъ постанови маєвъхъ законівъ згода-тиє позиції? Беруши на улагу той фактъ, що папа вже разъ въ томъ дѣлъ вилівъ свой поглядъ а іменно приставъ остаточнъ до доноше-нія о "душнастрияхъ" а не згодився на доноше-ніе о "сотрудникахъ", — то можна допускати, що папа і теперъ бльшого уступства не зробить. Можна такоже надійти, що папа буде домагатися знесенія трибуналу, складаючого свя-щениківъ а епископівъ зъ уряду.

Сербія. Въ королевствѣ сербському рухъ церковно-онозиційний розрастася чимъ разъ ширше а гроbнѣше, такъ що може не въ дов-гомъ часѣ приїде тамъ до вибуху. Якъ звободно, повзяло міністерство Прошанана планъ реформы бгношень церковныхъ. Планъ той стрїтися сильну опозицію середъ духовенства. На чолѣ опозиції ставя сербський мітрополит Михайлъ, котрій, твердивъ, що правительство не має права мѣшатися въ дѣла церковній. Щобъ розбити опозицію, правительство скинуло Михайлъ зъ мітрополичного уряду а на його мѣстце поставило Мойсея, епископа ньоготинського. Але єнъ черезъ ти-правительство не виграло нѣчого. Мойсея нерадо принявъ адміністрацію дієцезії, а середъ низшого духовенства розпочався сильний опозиційний рухъ. Опозиції доказувала, що усунене мітрополита Михайлъ противнє уставамъ канонічнимъ а конституції королевства. Але мініст. вѣроісповѣдань, Новаковичъ, не дбаючи на то, предложивъ парламентомъ уставу церковну, котрої головни параграфъ давъ державѣ впливъ на виборы найвишої церковної власти. Устава збставала прията. Теперъ противъ неї звertiaються всі удары опозиції, хоча не тълько зъ поводомъ канонічнихъ, що въ Россії а въ Турції репрезентантъ власти мають впливъ на виборъ найвишоїхъ дієцезій церковныхъ. Цѣлъ опозиції чисто політична, — єе показує єз тѣсно порозуміннѣ съ Россією. Правительство російське порушило своему амбасадорови звернути увагу міністерства на злі наслѣдки замѣренихъ реформъ церковныхъ. Міністеръ Новаковичъ предложивъ проектъ уставу церковної до затвердження синодовъ, якъ сего вимагає сербська конституція. Але синодъ освѣдчивъ, що падъ проектомъ правительства навѣть нараджуватися не може, бо зверхникъ его Михайлъ не єсть присутній, а безъ него варда не може втбуватися. Теперъ же, коли проектъ безъ дозволенія синоду збставть принятимъ правительствомъ, опозиція задумала узгти всіхъ своїхъ силъ до обаленія міністерства Прошанана. Національній либераламъ (до котрьхъ належить сербське духовенство) а партії радикальна злучилися въ той цѣлъ; сельське духовенство має агітувати по селаахъ а поношахъ народъ до активного опору. Въ звязи съ тымъ зброннимъ становъ вну-трѣшнимъ стоїть такоже нагльй вибѣдъ зъ Бѣльгії російского амбасадора Переіана. Здесь, що знакомъ отвергнутого вибуху буде уступлене епископу Мойсею зъ посады адміністратора мітрополії.

НОВИНКИ.

— Загальний збори "Просвѣти" отбудутся завтра о год. 3-їй посподніи въ комнатахъ "Рускої Бѣ-її" (ул. Краковська, ч. 14).

— Дирекцію руско-народного театру отдає вибѣдъ Русланъ Бѣїїдъ" пп. И. Біберовіта а И. Грыневецькому, заключивши съ обома контрактъ на рокъ 1883.

— Народна читальня основується въ Мервиці (коло Куликова). Статутъ читальни подано вже намѣстницу до затвердженія.

Буковинська краєва рада шкільна своїмъ рѣшеньемъ зъ дня 4 л. січня с. р. поручила до ужитку школахъ бібліотеку а премію при испытакъ въ школахъ народнихъ слѣдуючої книжки, виданої газетою "Просвѣта": 1) Ластівка, 2) Переіополе, 3) Добре роби, добре буде, 4) Роска-зы про силы природы, 5) Байки, 6) Повѣстки для дѣтей, 8) У прошастій дорога ховзка, 9) Історія Руси, ч. I, 10) Історія Руси ч. II, 11) Історія Руси ч. III, 12) О користномъ ужитку неужиткости, 13) Дещо про здоровль, 14) Практична наука гігіюратства сельського, ч. IV (Паша), 15) Житъ св. Кирила а Методія. Приклади тов. "Просвѣта" поодиноки примирили тыхъ книжокъ передаючи рада школьна до бібліотеки муз-жескої семінарії учителльскої въ Чернівцяхъ.

— 4,044,000 зъ мусить певавомъ пожичити край, іменно: 1,100,000 зъ на жілізницю трансверзальну, 1,025,000 на банкъ краївській, а 1,919,400 зъ конверзію 6% облігаций п

Курсы львовской въ дні 29. 1. січня 1883.

Ф. Михаель Нестеліцкий, народний учитель въ Бережаничахъ, пос. калуского, номеръ сими дніми. Вічна ему пам'ять!

— Для бдіння ученихъ 7-ок класи рускихъ (академічнихъ) гімназії надобланъ Веч. о. Енг. Гузаръ, католикъ и согрудникъ въ Городку (коло Львова), З. зр., за котрый то даръ складась діярекція цирка „Снайпібгъ!“ — В. И.

— Вильть грошей випинувшихъ въ руску Бурсу въ Стрыю за чась бѣль має по кінець грудня м. р.: 1) торговля п. Лехницкого и Костеркевича 15 зр.; 2) п. Кошевиць, начальникъ почти въ Стрыю 10 зр.; 3) дръ Подгускій зъ Б. о. Ант. Желіховській зъ К. и о. Барчакъ зъ Д. по 5 зр.; 4) о. Панчиць зъ Б. 4 зр. 30 кр.; 5) о. дек. Шанковській зъ Д. и о. Різецькій зъ Син. по 3 зр.; 6) п. Мих. Збудовській зъ Стр. и п. Ант. Львовичъ зъ В. по 2 зр.; 7) п. Вол. Гузаръ зъ Стр. 1-80 зр.; 8) о. Федусевичъ зъ Стр., о. Поповичъ зъ Стр., п. Ів. Вахнінській зъ Стр., о. Іл. Данкевичъ зъ Уст. б., о. Ах. Заклинській зъ К., о. Конюхівъ зъ Л., о. Красицькій зъ Д., п. Мах. Авдомікій зъ Д., о. Тышинській зъ З. по 1 зр.; 9) изъ Стрілкова 70 кр., п. Іг. Голубовичъ зъ Стр. 60 кр., о. Петрушевичъ зъ П. 50 кр.; 10) за садовину 10 зр., решта за наемъ травы 19 зр.; 11) тутулюмъ отстокомъ стаглено 11 зр. 34 кр., пиніхахъ належності 1 зр., за споруду книжку 20 кр.; 12) складка въ церкві міської стрибкій въ день св. Миколая 8 зр. — Отъ Вицьбу р. Бурса въ Стрыю, въ січня 1883.

— На пам'ятникъ б. п. п. Павла Ясинського зложили: I. Яцьвіт зъ Волчуга 5 зр., Клима Поліщукъ 1 зр., Калужницькій Володимиръ 1 зр., Калимонъ Михаель 50 кр., Созальський Михаель 30 кр., Гриневецькій Левт 50 кр., Дрималникъ Іванъ 50 кр., Чайковській Юліанъ 50 кр., Коростенській Іванъ 50 кр., Хоминський Теофіль 34 кр., Малкевичъ Іванъ 1 зр., Скобельський Василь 50 кр., Мішкевичъ Михаель 50 кр., Дужецькій Антоній 50 кр., Кінть Николай 50 кр., Полянський Северинъ 50 кр., Більницький Василь 25 кр., Більницький Юліанъ 50 кр., Грушевський Ільяріонъ 65 кр., Кишикъ Степанъ 50 кр., Рудавський Антоній 30 кр., Дашикевичъ Іванъ 20 кр., Більницький Димитрій 55 кр., Платекъ Юліанъ 20 кр., Козакевичъ Йосифъ 20 кр., Левицький Павло 1 зр., разомъ 17 зр. 99 кр. а. в.

— На церкви въ Острозі під Перемишлемъ жертвовали П. Т.: 1) Ксаверій Більницький зъ Левицькій 2 зр., 2) Людвікъ Заградникъ зъ Купиновичъ бѣть себе 1 зр. 55 кр., бѣть своїхъ прихожанъ 5 зр. 46 кр., 3) Йосифъ Лавровський зъ Комарівъ 1 зр., пропізоръ зъ скарбони цер. 1 зр., Іванъ Крініцький 30 кр., прихожане зъ Комарівъ 6 зр. 1/2 кр., 4) Теодоръ Коснерський зъ Угринова 1 зр. 75 кр., 5) Іос. Крушинський зъ Добурини 1 зр., 6) Гр. Чайковський зъ Більницькій 1 зр., 7) Ант. Назаревичъ зъ Мишанівъ бѣть себе 1 зр., а зъ скарбони церк. 1 зр., 8) Т. Дурнотъ зъ Волі цеклинської бѣть себе и бѣть прихожанъ 4 зр., 9) Волод. Левицький, зъ Немирона бѣть себе и бѣть своїхъ прихожанъ 6 зр., 10) Ант. Лисковацькій зъ Олещиць 1 зр., 11) Е. Чичиловичъ зъ Бойківки 1 зр., 12) Евг. Тустаповський зъ Грохови 1 зр., 13) Мих. Пілотровський, ученикъ 7 класи въ Перемышлі, 20 кр.

За тѣ жертви складаю щирість подяку, щоби Отець Небесный вилагородивъ Вамъ за Вашу щирість и помічъ для нашого бдіння народу.

Въ Острозі (п. Перем.), дні 23 січня 1883.
І. Олексинъ, сам. душнастър.

Запросини до предплати
на І. Онишкевича„РУСКУ БІБЛІОТЕКУ“,
томъ III-ий.

Руске товариство „Академічне Братство“ (передъ тихъ „Дружиній Ліхварь“) постановило занять виданьемъ готового вже въ рукописи III-го тому „Рускої Бібліотеки“. Въ той же часъ мѣститься будуть творы першихъ, що до часу галицькихъ писателівъ (М. Шашкевича, Вагилевиць и Головацкого), а о скілько мѣсце позволить, такожъ гдяжихъ давнійшихъ українськихъ писателівъ (Гребінки, Боровиковскаго и др.).

Предплата на цілий III томъ (20—22 аркушівъ великої 8-ки) вносить лише 1 зр. 50 кр.; по уkońчию цілого III тому (найдаліше въ протигу трьохъ мѣсяцівъ) цѣна книгарска значно піднесьеться. Цѣна (за аркушъ друку 7 кр.) обчислить якъ набумренийше.

Важності такого видання, заошмотреної вичерпуючими передньми словомъ, обидною не потребуємо. Надбємось, що кождый, кому мила рѣдація письменності, посібить въ предплатою. Ізданий Вибѣль просить редакцію всіхъ рускихъ часописей о ласканії повторенія сего запрошена. За посередництвомъ „Академічного Братства“ можна достати такожъ два перші томи „Рускої Бібліотеки“ по зниженій цѣнѣ: за оба перші томи 4 зр., за саму I-шій 95 кр., а за II-шій 3 зр. 5 кр. Зложивши предплату вже давнійше на IV серію „Рускої Бібліотеки“ (на руки Ви. проф. І. Онишкевича) отримають за доплатою 40 кр. III-ї томъ. Цѣни всѣ поданій вже въ вчиненіїмъ пересилки поштової.

Гроши просимо присилати або за посередництвомъ Ви. редакції рускихъ газетъ, котрій бы се запрошено помістити схотіли, або просто на руки „Акад. Братства“ во Львовѣ, ул. Краківська 14, I поверхъ. — Отъ Вицьбу „Академічного Братства“.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

Выдаваць и отвѣчальний редакторъ: Володимиръ Барвінський.

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Городоцькахъ, док. інженеромъ, епар. п. м. въ 70 бѣль роць жити, а въ 44 бѣль священства. Вічна ему пам'ять!

— О. Йосифъ Добринський, мѣстодавць и парохъ въ Город